

Senátor Valenta: Facek od křiváků bude přibývat. Plazit se po kolenou však nikdy nebudu
24. 1. 2016 18:56

Vytvořit atmosféru strachu, rebely označit za grázly a poslušným ovcím rozdat několik drobků. Přesně tak se chovají nejen pasácci ovcí, ale především ostřílení totalitní diktátoři.

A chová se tak i dnešní vládní garnitura, která podlehla své vlastní demagogii a snaží se o mistrnou manipulaci veřejného mínění.

Co naplat, má k tomu vytvořeny ty nejlepší předpoklady. Ministr Andrej Babiš se za několik koblih, slova o tunelářích, ale jinak stále se měnící názory stal miláčkem národa. Aby svoji moc udržel, zajistil si nejen vliv v klíčových médiích, ale také začal postupně likvidovat všechny, kdo by jej mohli v jeho mocenských i finančních plánech ohrozit. Do kouta zahnal formálního premiéra a s ním i celou sociální demokracii, která tak sice může realizovat svou „výstavbu socialismu“, ale zároveň nese spoluodpovědnost za zavádění „agro-totality“.

Vládní pohlaváři tak v bratrském objetí čím dál razantněji dusí živnostníky, kteří jsou neposlušnými voliči i možným ohrožením podnikatelské monopolizace vicepremiéra Babiše. Ten navíc omezuje svobodu všem aktivním a pracovitým lidem, zavádí šmírovací praktiky, na svém ministerstvu centralizuje detailní ekonomické informace, aby s nimi mohl vše a z jednoho místa ovládat a každému z nás diktovat své představy o našich životech.

Navíc je zřejmé, že ministr Babiš neunese, když jej někdo kritizuje nebo se rovnou před ním neplazí po kolenou. V naší zemi si totalitním způsobem usurpuje moc a kdokoliv se mu postaví, je ihned označen za zloděje, podvodníka nebo tuneláře. A jak tak sleduji, v poslední době jsem se stal jeho oblíbencem, a jsem přesvědčen o tom, že tomu tak bude i do budoucna. Na rozdíl od řady jiných rebelů a malých živnostníků jsem možná o něco snadnější terč, ale zároveň o to pevnější a svobodnější ve svých názorech. Jako kluk z Valašska jsem se před žádnou fackou nikdy nepřikrčil, klidně jsem nastavil tvář pro druhou, ale zároveň jsem měl odvahu, sílu i odhodlání ji kdykoliv vrátit zpět. Obzvláště, když jsem věděl, že přede mnou stojí křivák.

A to, že takových facek bude nejen vůči mé osobě, ale také dalším soukromníkům a svobodným, kteří se postaví proti diktatuře ministra Babiše, čím dál víc, беру jako holý fakt. Já se však zastrašit nenechám a o to víc budu motivovaný k tomu, abych pomohl zastavit takové praktiky a vrátit do politiky zdravý selský rozum a normální lidský přístup. Není totiž mojí vinou, že ministr Babiš nedokáže udržet své emoce na uzdě a někdy rychleji mluví, než přemýšlí. A novináři si nás pak mohou dobírat a posměšně psát o tom, jaké je aktuální skóre v souboji mezi Valentou a Babišem. Mně takový virtuální souboj však žádnou radost nedělá. Je hloupý a nedůstojný a navíc moc dobře vím, jak takové „poměřování pindíků“ štvě občany naší země a dělá z politiky nedůvěryhodné a směšné divadlo.

To však panu Babišovi zřejmě nevadí a rozhodl se, že pokaždé, když mu šlápnu na kuří oko, tak po mně agresivně vystartuje a rozehraje další díl tohoto teátru. Je to pouze měsíc, kdy nemohl rozdýchat, že 21 senátorů podalo ústavní stížnost proti kontrolnímu hlášení DPH, jeho doposud nejpopedenějšímu fízlovacímu zákonu. Teď jej pro změnu rozpálila informace o tom, že je to vláda a její daňová politika, která prvoligový sport připravila o generálního partnera v řádu desítek milionů korun ročně. A tak začal mluvit o vyděračských smlouvách, hazardu, arbitrážích, Monaku a podobně. Silácká slova měla asi nejen diskreditovat, ale také preventivně zastrašit všechny další, kteří by se chtěli proti panu ministrovi takto postavit.

Jenže tady se pan ministr přepočítal. Tváří se, že objevil Ameriku, ale já sám jsem už dávno říkal novinářům, že všechny naše sponzorské a marketingové smlouvy po celém světě umožňují v případě dramatického zhoršení legislativních podmínek odstoupit od spolupráce. A to je podle mne správné a férové, protože pokud někdo např. dvojnásobně navýší daňové odvody, není možné očekávat, že firmám zůstanou dostatečné finanční prostředky pro podporu sportu. To je to samé, jako kdyby někdo Agrofertu zastavil příliv peněz ze státních dotací a přitom požadoval, aby neprováděl žádná úsporná opatření. A takovému srovnání by měl přeci pan ministr Babiš dobře rozumět.

A hlavně by si měl pan ministr před podobnou kritikou nejdříve zamést před vlastním prahem. Pokud žádá zveřejnění reklamní smlouvy, uzavřené mezi naší kyperskou společností a Fotbalovou asociací, měly by nejdříve jeho firmy zveřejnit své dotační nebo akviziční smlouvy. Možná bychom se teprve pak skutečně dozvěděli, jak mohou vypadat skutečně vyděračské smlouvy a jaké benefity mu plynou z bezprecedentního střetu zájmů. Také by měl nahlas říct, jak to bylo s dotacemi pro jeho Čapí hnízdo, které nyní prošetřuje nejen Evropská unie, ale také Policie ČR.

Kromě toho mne však doslova šokuje, že si pan ministr usurpuje osobní zásluhy na finančních prostředcích, které stát poskytuje českému fotbalu. Rád bych mu připomněl, že to nejsou JEHO peníze, ale peníze daňových poplatníků. Zajímalo by mne proto, kolik na sport přispívají firmy pana ministra, když Agrofert ročně utrží přes 166 miliard korun!

Ivo Valenta, slovácký senátor